

De svarede: Hellig er Du og uden mangler. Vi har ingen viden udover hvad Du har lært os, thi Du er den Alvidende, den Alvise. (34) Han sagde: Adam, inddel dem deres navne, og efter at han havde meddelt dem deres navne, sagde Han: Sagde Jeg jer ikke at Jeg kender himlens og jordens hemmeligheder, og Jeg ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler. (35) Og da Vi sagde til englene: Adlyd Adam, da adlød de alle. Men Iblis gjorde det ikke. Han afslog og var stolt, thi han var en af de vantro. (36) Og Vi sagde: O Adam, bo du og din hustru i haven, og spis rigeligt, hvor I vil i den, men kom ikke nær til dette træ, så at I bliver uretfærdige. (37) Og Satan lod dem begge snuble derved og drev dem bort fra det sted, de var i, og Vi sagde: Gå bort som hinandens fjender, og på jorden vil der være et hjem og underhold for jer til en tid. (38) Derefter modtog Adam nogle åbenbaringsord fra sin Herre, og Han vendte Sig nådig til ham, thi Han er den, der ofte vender sig i nåde, den barmhjertige. (39) Vi sagde: Gå alle ud herfra, og de, der -

når der kommer retledning fra Mig - følger Min retledning - over dem skal der ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.

Syv-imam-linien Betegnelse på en særlig gruppe i shia-islam, se Ismâ'iliyya.

Søjler Der tales ofte om islams fem søjler, nemlig de pligter* enhver muslim skal efterleve over for Gud (se også side 12). De udgøres af:

- trosbekendelsen (se *Shahâda*),
- bøn*,
- *zakât**,
- faste i Ramadanen*
- *hadj**, dvs. pilgrimsrejsen til Mekka én gang i livet.

Det skal understreges, at muslimerne ikke opfatter de fem søjler som rigide pligter, men som en af flere måder, hvorpå den enkelte muslim finder glæde og hengivelse i sit religiøse tilhørsforhold.

en troende muslim. Hans eller hendes tilgang til islam er ikke historisk, men religiøs. Hvorledes den guddommelige åbenbaring, Muhammad modtog i begyndelsen af 600-tallet, fortolkes og betragtes af en troende og praktiserende muslim, vil fremgå af det følgende.

Islam som livsgrundlag

I mange islamiske lærebøger slås det fast, at det at være muslim indebærer troen på den ene sande Gud, Allah, troen på Hans engle, på Hans bøger, på Hans profeter, på dommedagen og på forudbestemmelsen (*qadr*). Så kort og rammendé kan muslimens tro karakteriseres af bl.a. Amina Echammari, der er dansk, men som er konverteret til islam.

Muslimens religiøse tro er altså baseret på troen på den ene sande Gud, Allah. Men det er også troen på engle, og i islam tolkes englene som Allahs hjælpere. De har forskellige funktioner: ærkeenglen Gabriel er således den, der fik til opgave at overdrage Muhammad den guddommelige åbenbaring, englen Radwân har opsyn med paradiset, medens to engle, der betegnes „de ædle skrivere“ (*kirâm al-kâtibain*) tilknyttes hvert menneske ved fødslen. Deres opgave er at optegne hvert enkelt menneskes handlinger livet igennem.

For muslimerne er Koranen den hellige bog. Men muslimer tror også på andre guddommelige bøger. Det gælder for den bog Moses fik

åbenbaret (Toraen), for den bog David fik åbenbaret (Salmerne) og for det evangelium Jesus forkyndte. Efter muslimsk opfattelse er disse tidligere guddommelige åbenbaringer gennem tiden blevet forvansket. Muslimer betragter Koranen som den endelige definitive åbenbaring. Det hedder f.eks. i Sura 13 vers 2: „Alif Lãm Râ, Jeg er Allah, den Alvidende, den Altseende.

Dette er den fuldkomne Bogs vers. Og det, som er åbenbaret dig fra din Herre, er sandheden, men de fleste mennesker er ikke troende“. Menneskeheden har gennem historien fået kendskab til Guds vilje og plan med skabningen, fordi Han med mellemrum har sendt profeter til forskellige samfund, for at give menneskene mulighed for at få ret kendskab til den guddommelige skabelsesplan. Det fastholdes i Koranen, at alle profeter i virkeligheden har overdraget det samme budskab, men de forskellige tilhængere af de forskellige profeter har gennem tiden forvansket indholdet af åbenbaringen, og det har fået til resultat, at de fremtræder så forskelligt. For muslimer er Muhammad profeternes segl, den sidste profet, der fik til opgave at åbenbare den endelige og definitive guddommelige åbenbaring.

Ligesom Allah har skabt verden, vil han også en dag lade den skabte verden gå til grunde. Efter opstandelsen vil hvert enkelt menneske blive stillet til regnskab for sin måde at forvalte livet på - og for dem, der har handlet ret, stilles para-

Islams fem søjler

1. Trosbekendelsen.

2. *Tidebønnen*. Forrettes fem gange dagligt med bederetning mod *Ka'baen* i Mekka. Tidebønnen kan principielt forrettes hvor som helst, men traditionen gør gældende, at bøn afholdt sammen med andre i en moske er Gud mere velbehagelig end bøn afholdt alene. Både mænd og kvinder skal forrette de fem daglige tidebønner.

3. *Fasten*. Den niende måned i det islamiske måne-år kaldes Ramadanen. Alle voksne muslimer forventes at efterleve fasten i Ramadanen. Fra solopgang til solnedgang må muslimen ikke indtage føde eller væske el-

ler have seksuel omgang med sin mand/hustru. Voksne der er på rejse eller syge har ret til at udsætte fasten til et senere tidspunkt. Gravide og ammende kvinder er ligeledes fritaget fra fasten, og det samme gælder kvinder, der har menstruation.

4. *Den pligtige skat*. Betegnes teknisk *zakât* og begrundes i islamiske teologi og jura som måden hvorpå muslimer efterlever deres sociale ansvar over for samfundets fattige.

5. *Pilgrimsfærden*. Alle muslimer, der har økonomisk mulighed for det, skal én gang i livet gennemføre pilgrimsfærden til Mekka (*hadjj*).